

Gupčevi školarci

Časopis učenika, učitelja i nastavnika Osnovne škole "Matija Gubec" Tavankut
Godina 1 - Broj 2 - Jun/lipanj 2013.

Tema broja:

Rastaje se još jedna generacija

Gimnastika - kraljica sportova

Bogatstvo različitosti

Uspesi učenika u 2012./13.

Kelti

Gupčevi školarci

Časopis učenika, učitelja
i nastavnika Osnovne škole
"Matija Gubec" Tavankut
Godina 1 - Broj 2 -
Jun/lipanj 2013.

ADRESA UREDNIŠTVA

Gupčevi školarci,
Marka Oreškovića 11a,
24414 Donji Tavankut
tel: 024/4767-010
e-mail: osmgubec@eunet.rs

IZDAVAČ

OŠ „Matija Gubec“ Donji Tavankut

UREDNICI RUBRIKA I NOVINARI:

Martina Balaž, I d
Martina Balažević, III b
Luka Berberović, IV b
Herbertina Epler, VIII b
Bojana Jakočević, VIII a
Kristina Mamužić, VII a
Branka Moravčić, VI b
Katarina Petreš, VII a
Melisa Serenče, VII c
Mihajla Šrban, I d
Milica Tikvicki, I d
Marija Vereb, VII a
Jovana Vojnić, VI b
Lea Vuković, VI b
Milica Vuković, V a
Sara Vuković, III a
Anamarija Žukov, I d

VODITELJ NOVINARSKE GRUPE

Ljubica Stanojević

GLAVNI UREDNIK

Vladan Čutura

ŠTAMPA

Čikoš Štampa
Đevđelijska 16 b
24000 Subotica
telefon: 024/547-150
www.cikos.rs

TIRAŽ

1000 primeraka

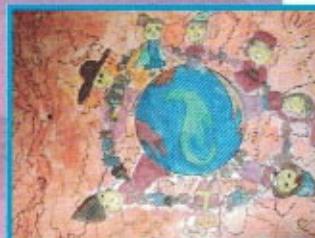
UVODNIK

Evo i drugog broja našega školskog časopisa. On je najviše posvećen našim učenicima osmih razreda, koji nas uskoro napuštaju. I u ovom broju popratili smo niz događanja kroz čitavo drugo polugodište, od putovanja, takmičenja, sportskih postignuća naših učenika, konkursa koji je naša škola pokrenula itd.

U ovom broju moći će pročitati i prvonagrađene radove koji su pristigli na naš konkurs «Bogatstvo različitosti», na koji su se javile 24 škole iz Srbije, Bosne i Hercegovine i Hrvatske. Osim toga donosimo vam ponešto i o Keltima, ekologiji, slavnoj književnici Ivani Brlić-Mažuranić i još mnogo toga. Ono što je jako važno jeste da smo u ovom polugodištu krenuli sa izradom školskog internetskog sajta, tako da ćete uskoro moći čitati novosti iz škole i važna obaveštenja i preko interneta. Uskoro će i letnji raspust, pa vam želimo da popravite ocene koje trebate popraviti i bezbrižni uživate u letu. Vama, dragi osmaci, puno sreće pri uspisu u željenu školu.

Stanislava Stantić Prćić, direktorka škole

IZ SADRŽAJA ...

Bogatstvo različitosti 14

Rastaje se još jedna generacija ... 16

Kelti 19

Uspesi učenika 24

Gimnastika - kraljica sportova ... 28

Dan škole

Svečanom akademijom i prigodnim programom, 8. veljače, obilježen je Dan škole u Velikoj vijećnici Gradske kuće u Subotici. Ovom događaju prisustvovali su, osim naših učenika i učitelja, predstavnici Zagrebačke županije, grada Zagreba i osnovnih škola iz Bosne i Hercegovine i Hrvatske koje nose ime Matije Gupca, kao i predstavnici ustanova s kojima škola surađuje. Naši učenici priredili su doista lijep program na kojem su svoje goste upoznali s poviješću Tavankuta i ljudima koji su nekada bili učenici škole te je svojim karijerama i uspjesima proslavili diljem svijeta.

EKO KVIZ «Lijepa naša»

Ekoškolski kviz "Lijepa naša", državno i svehrvatsko natjecanje učenika osnovnih i srednjih škola, održan je i ove godine krajem travnja u Starigrad-Paklenici. Među sudionicima iz svih krajeva Hrvatske, Bosne i Hercegovine i Vojvodine, svoje su mjesto našli i učenici naše škole. Natjecanje koje već dva desetljeća daje značajan doprinos upoznavanju, zaštiti prirodne i kulturne baštine te podizanju opće razine ekološke svijesti mladih i ovoga puta je bilo mjesto međusobnih susreta, razmjene iskustava, druženja i upoznavanja nekih novih krajeva Hrvatske, poput NP Paklenica. U okviru praktičnoga dijela natjecanja, "Istražili smo – uradili smo – predlažemo", ekipa naše škole prezentirala je projekt "Učionica na otvorenom" na čijoj se realizaciji postupno radi nekoliko godina. Tijekom susreta s organizatorima, povjerenicima, predstvincima škola i drugim natjecateljima, iskazali smo želju i spremnost na sudjelovanje i u drugim projektima čiji je cilj potaknuti djecu i mlade na suradnju, aktivno djelovanje i formiranje svijesti da svatko može učiniti nešto za sebe, za bližnje, ili za okoliš koji svi skupa dijelimo.

Kristijan Milanković

Ova manifestacija, koja u kreativnim radionicama okuplja darovitu djecu od 10 do 18 godina iz Hrvatske i inozemstva, trajala je od 25. do 27. ožujka 2013. godine. Tema ovogodišnje kolonije bila je – ruke.

I ove, kao i prethodnih godina, naša je škola sudjelovala na koloniji. Bojana Jakočević, učenica VIII. a, bila je polaznica dramske, a Ines Buljovčić i Herbertina Epler, učenice VIII. b, bile su polaznice dramske sekcije.

Tijekom radionica, akademski slikari i umjetnici u predvorju su škole stvarali umjetnička djela s motivima Slavonije i Baranje, a nastavnica glazbene kulture, Kristina Kovačić, izrađivala je umjetnine od slame. Na završnoj svečanosti bili su izloženi radovi nastali na radionicama, a podijeljene su i diplome svim sudionicima.

„Poj riči materinske“ u Primoštenu

Sredinom ožujka u školi u Primoštenu održana je završna svečanost VII. natječaja „Poj riči materinske“ na koju smo pošle ravnateljica škole Stanislava Stantić Prčić, učiteljica Zorica Sloboda i ja.

Prenoćile smo u Cerniku, odakle smo sutradan nastavile put Primoštena. Put je bio dug, ali lijep jer sam vidjela različite krajeve Hrvatske. Navečer, kada smo doputovale u Primošten, obišla sam svoju prijateljicu Magdalenu. Iduće jutro je bila priredba na kojoj su dodjeljivane nagrade za najljepše literarne i likovne rade. Pohvaljen je i literarni rad učenice III. razreda naše škole Sare Vuković. Ja sam također nastupila recitacijom pjesme Ivana Prčića Gospodara „Dužanca“. Nakon ručka posjetita sam još jednu svoju prijateljicu, Katarinu. Sutradan ujutro pošle smo u Muć odakle smo, nakon ručka, krenule u Cernik i doma, u Tavankut.

Puna najljepših dojmova, vratila sam se kući. Nadam se da će ponovno imati prigodu otići u Primošten i vidjeti svoje prijateljice.

Katarina Petreš, VII. a

KDBZ: Seminar u Donjoj Stubici

Kulturna i duhovna baština zavičaja (KDBZ) dio je šireg projekta Nansen dijalog centra iz Osijeka pod nazivom „Nova škola“. Provedbu projekta „Kulturna i duhovna baština zavičaja“ u osnovnim školama podržava Ministarstvo znanosti obrazovanja i sporta Republike Hrvatske i Europska unija.

Početkom školske 2012/13. godine Osnovna škola „Matija Gubec“ Tavankut je počela s provedbom ovoga projekta obukom u Orahovici. U cilju bolje organizacije rada voditeljice radionica Josipa Kopilović i Stanislava Stantić Prčić su od 25. 3. do 27. 3. 2013. godine prisustvovale seminaru „Interkulturno obrazovanje u školama“, koji je održan u Donjoj Stubici, u Republici Hrvatskoj. Cilj edukacije je osvestiti važnost upoznavanja i proučavanja kulturne i duhovne baštine zavičaja, osvestiti vlastiti identitet, osobne, obiteljske i društvene vrijednosti, uvažavati druge i drugčije, njegovati, čuvati i promicati kulturnu baštinu, nacionalni i kulturni identitet, te usvojiti vještine potrebne za rad s učenicima na realizaciji ovoga programa.

Josipa Kopilović

Bunjevačka lipa rič

Učenici naše škole, koji pohađaju izborni predmet Bunjevački govor sa elementima nacionalne kulture, u subotu 11. maja 2013. posetili su bunjevačku Maticu povodom objavljivanja rezultata konkursa „Bunjevačka lipa rič“. Učenici naše škole su ujedno bili i nosioci programa ove manifestacije. Pohvalno je što je u našu školu stiglo četiri nagrade i jedna specijalna nagrada.

Nagrađeni učenici su: Tijana Zubelić, III b, 2. mesto – poezija , Željana Tumbas Loketić, I b, 1. mesto – proza, Vanja Tintor, III b, 2. mesto – proza, Milica Tumbas, VIII b, 1. mesto – proza. Specijalna nagrada pripala je Melisi Serenče, učenici 7. c razreda. Na konkurs je pristigao veliki broj radova iz naše škole i svi su visoko ocenjeni, a najbolji su nagrađeni. Nakon predbe učenici su posetili izložbu „Sve je to reklama“ u Gradskom muzeju u Subotici, a zatim nastavili druženje na igralištu uz kokice i sladoled.

Čestitamo nagrađenim učenicima i neka nastave i dalje da rade tako vredno i kvalitetno.

Gupčevi matematičari

Učenici naše škole učestvovali su na Opštinskom takmičenju iz matematike, 2. marta 2013., i ostvarili uspeh zahvaljujući vrednom vežbanju sa svojim nastavnicima. Kada se matematika voli, kao što je vole naši đaci, onda nije teško izdvojiti vreme za vežbanje. Da i matematika može biti zabavna i laka, pokazuju uspesi naših učenika. Prvo mesto je osvojila Ana Sabo, IV b razred, a treće mesto osvojili su: Ivan Skenderović III a, Tijana Zubelić III b i Dario Paulić V b razred. Na Okružnom takmičenju Dario je uspeo da se plasira na 4. mesto. To je veliki uspeh, ako se uzme u obzir jaka konkurenca među vršnjacima.

Na Međunarodnom takmičenju „Misliša“, Ivan Skenderović iz III a osvojio je 91 bod od mogućih 100. Postignuti rezultati pokazuju da su đaci naše škole odlični matematičari. Čestitamo vrednim i darovitim učenicima i njihovim nastavnicima.

M.S.

DANI HRVATSKOGA

Dani hrvatskoga jezika kulturna je manifestacija koja se održava svake godine u mjesecu ožujku, od 11. do 17. ožujka. Ove godine Dani hrvatskoga jezika obilježeni su i u našoj školi. Učenici su kroz radionicu glagoljice izradili školski pano, postavili izložbu u povodu 100. rođendana Šegrta Hlapića i prisustvovali radionicama s knjižničarkom Gradske knjižnice u Subotici Bernadicom Ivanković. Na spomenutoj su radionici učenici igrali igru asocijaciju, plesali, razgovarali i rješavali kviz posvećen, naravno, Hlapiću kojemu i ovom prigodom čestitamo 100. rođendan!

V. Č.

Saobraćajna policija

Učenici I a i I b odeljenja, 17. maja, su posetili Stanicu saobraćajne policije u Subotici. Tom prilikom su sa dežurnim policajcem utvrdili stečena znanja o kretanju i bezbednosti u saobraćaju. Najzanimljiviji deo posete je bio kada je svako od učenika seo na policijski motor.

Ljubica
Francišković

СУСПЕТ СА ПЕСНИКОМ

27.5.2013. у нашој школи је гостовао песник Недељко Попадић. У пратњи суботичких песника Ласла Тота и Душка Крмпотића, Недељко Попадић је низним разредима представио дечији часопис „ВИТЕЗ“ и песничку збирку „Победа“. Ученици су се са песником присећали неких његових песама које су научили из читанки.

KRISTINA KOVAČIĆ, NASTAVNICA GLAZBENOG ODGOJA

Što Vam je najteže, a što najljepeš u ovom poslu?

Ništa mi nije osobito teško, sve što trebam rado uradim. Najljepši dio posla mi je svakako kreativni rad s djecom.

Kakva ste Vi bili učenica u osnovnoj školi?

Bila sam uvijek vrlo dobra učenica.

Što ste željeli postati kao mala?

Nisam imala nekakav konkretni plan, ali sam znala da se želim baviti poslom koji ima veze s glazbom i umjetnošću jer sam većinu vremena, kada sam bila vašeg uzrasta, provodila u kazalištu gdje mi je mama radila. Pohađala sam i nižu glazbenu školu paralelno s osnovnom školom.

Kreativni rad s djecom me ispunjava

Tko su Vam najdraži glazbenik i glazbenica?

Od klasične glazbe to je svakako Beethoven, kojega smatram specifičnom osobom i velikim umjetnikom. Od zabavne glazbe volim slušati Whitney Houston i Erosa Ramazzettija. Ipak, glazbu koju slušam uvijek odredi raspoloženje.

Poznato nam je i da se bavite izradom slika od slame. Ot-kada se bavite tim poslom?

Na slamarsku sekciiju sam krenula još u V. razredu osnovne škole. Nakon što sam svladala osnovne tehnikе, počela sam izrađivati slike. Doduše, slamarstvom se bavim s povremenim prekidima, ali posljednjih 10 godina redovito.

Osim izrade slika voditeljica ste slamarske sekcije. Kakva su Vam tu iskustva?

Broj đaka koji pohađaju ovu sekciju iz godine u godinu se mijenja, interesi su različiti. Svakako su dobre strane ove sekcije to što se uvijek nauči ponešto novo i zanimljivo, puno se družimo, a najbolji dio su putovanja i izložbe slika.

Što volite raditi u slobodno vrijeme?

Slobodno vrijeme provodim na različite načine – sviram flautu u narodnom orkestru OKUD-a „Mladost”, izrađujem nakit, članica sam i HKPD „Matija Gubec” iz Tavankuta, vodim slamarsku sekciju, putujem... Uglavnom svoje slobodno vrijeme pokušavam iskoristiti na kreativne načine.

Što biste za kraj ovoga razgovora poručili našim osmašima?

Poručila bih im da dobro razmisle koju školu će upisati i da to, naravno, i ostvare. Osim toga željela bih im poručiti da budu jedinstveni, pametni, veseli i kreativni.

S nastavnicom razgovarale:
Katarina Petreš, Kristina Mamužić i Marija Vereb

Moja prva ljubav

On je bio deran u školskoj klupi koji me je uvik zadirkivo – vuko me za kiku usrid časa, kroz šuplju plastičnu civ flo-mastera gađo me papirnim lopticama, od prvog do petog razreda.

Jedne zime se glasno smijo kad me je pogodio grudvom u lice na velikom odmoru. Zbog tog svega mrzila sam ga iz dna duše. Kad smo krenili u šesti razred on se nikako primirio. Kad god bi imali čas tehničkog on bi sio nuz mene i krišom mi izrezo šper-ploču za kućicu, pokazo bi mi kako da utaknem žičicu, kako da ošmiriglam ivice drvenarije i slično. Kazo bi mi da su cure spore za te stvari i izgledo mi ko da se pravi važan. Mislila sam da je uobražen i da me želi ponizit, a ne pomoći. Jednog dana, kada smo imali engleski, kazala sam mu da ne mož naučit engleski bolje od mene, zato je zatražio da mu privedem nikoliko lekcija. Sidili smo na klupi u školskoj avlji, ja sam mu pokazala sve tekstove koje smo učili. Odjedared sam počela crvenit i drčat dok sam mu pokazivala zadatke, a on se blago naslonio nuz mene i pravio se da to ne primećuje. Ovo je bila ljubav! Moja prva ljubav! Nervozno sam ustala i kazala mu da uzme pisanku i da mi je sutra vrati kad nauči. Posli ovog događaja bila sam ko opijena. Nikog nisam čula, ništa vidila... Sićam se samo da sam legla u svoj krevet i po sata gledala u plafon. Čudne vibracije su mi prolazile glavom i samo su se množile slike – on i ja na tehničkom, on i ja na klupi, na školskom hodniku, njegov pogled i blagi zagonetni smešak na njegovom licu. U glavi mi je brušilo da on osiça slično, da će mi sutra prići, da će mi slučajno dotaknit ruku, da će to učiniti blago i prijatno.

Sutradan mi je vratio pisanku. Samo je prišo i kazao da je pripiso. Vratio se u svoju klupu i „čavrilo“ štogod sa drugom iz klupe. Prolazili su dani, a on me je ignoriso. Izblidila je svaka nada da će se išta od prvog ljubavnog osićaja ostvariti. U školskom hodniku se pravio da me ne vidi, okrenio bi se na drugu stranu i štogod interesantno divanio sa drugom, savio bi se da štogod dovat el bi samo gledo u daljinu. Na času tehničkog nije opet uzo šper-ploču iz moje ruke, već se okrenio drugu i divanio sa njim o ko zna čemu. Ja za njeg više nisam postojala, a ni sama nisam znala zašto. U rukama mi je ostala neizrezana šper-ploča, ne zbog tog što sam bila spora i nevešta nego zato što sam razmišljala da sam pogrešila. Možda sam bila ladna i daleka... Nikad to neću saznati...

Sve ovo ostaće samo sićanje na prvu ljubav, ko i sve prve ljubavi koje ostaju digod duboko u nama. Više ne mislim o ovom. Pridamnom je dugačak život i zasigurno nove ljubavi.

Melisa Serenče, VII c

Dejana Šefer 1. a

Nadareni učenik: Matija Mamužić

Matija već dvije godine pohađa glazbenu školu u Subotici, tri, a ponekad i četiri puta tjedno i to satove solfeda i sviranja. Solfedo mu predaje profesorica Tamara Štricki, a sviranje profesor Vojislav Temunović. Voli i jedno i drugo, ali ipak malo više sviranje u odnosu na solfedo. Kao i u našoj školi, u glazbenoj je također odličan učenik.

Iako mu glazbena škola oduzima dosta vremena kaže da mu nije teško uskladiti sve obveze. Pored toga, ljubav prema glazbi ispoljava tako što ide na folklor u HKPD „Matija Gubec“. Osim sviranja voli čitati. Gotovo uvijek, ako mu obvezе dozvole, čita neku knjigu. Trenutačno čita „Petra Pana“ i „Barona Minhauzera“. Od knjiga koje je u posljednje vrijeme pročitao najdraža mu je „Pipi Duga Čarapa“.

Rekao je da mu je žao što uskoro završava IV. razred, kao i što se rastaje sa svojom učiteljicom Mirjanom. Bez obzira što osjeća tugu zbog rastanka, veseli se novim predmetima s kojima će se susresti u V. razredu. Najviše se raduje biologiji, jer ga interesira sve o biljnem i životinjskom svijetu. Raduje se što će proširiti ranije stečeno znanje na satovima prirode i društva, ali i iz enciklopedija.

Matija je nedavno, 16. svibnja, osvojio 1. mjesto na regionalnom glazbenom natjecanju u Bečeju – Fantast 2013., u sviranju tambure!

M. B.

GITARA

Zovem se Luka i imam 11 godina. Gitaru sam počeo da sviram sa sedam godina. Želeo sam da sviram gitaru jer je i jedan vozač Formule 1 svirao gitaru. Kasnije sam shvatio da je to jedan posebno lep instrument.

Profesor kaže da sam talentovan. Do sada su mi sve ocene u muzičkoj školi odlične. Gitara mi se zove Yamaha C-70 i napravljena je od drveta mahagonije i ima tri metalne i tri plastične žice. Ovaj instrument je poreklom iz Španije. Volim da sviram, posebno napolju. Postoje tužne, vesele i ljubavne kompozicije.

Volim gitaru jer ima specifičan zvuk i izgled i zato što se na njoj mogu odsvirati različita raspoloženja...

Luka Berberović, IV b

Улица мoga детињства

Посута песком ћути Чикеријска улица. Некад је била испуњена дечјом грајом и песмом, а сада тихо и неприметно гледа у даљину.

Улица се сећа свих генерација које је пуштала да се играју по песковитом путу и меканој трави, али једну никада неће заборавити.

Лети, када је сунце пржило, а птице нису могле више да отворе кљун од врућине, троје мале деце се играло на улици; два дечака и девојчица. Нису били истих година, али су били сложни и никад нису правили разлике међу собом. Дечаци су били исте висине, само је старији имао смеђу, а млађи црну косу. Девојчица је била најмлађа и одрасла међу ова два дечака, па је према томе имала кратку црну косу да се не би много разликова од дружине. Док су се играли, нису обраћали пажњу на врућину, иако би кад-кад обрисали зној са лица. Трчали су по песковитом путу и дизали прашину. Играли су се игара које су сами измислили. Само њих троје знају шта им се збивало у маленим главама. Са жица бандера, прелепе птичице су зачуђено посматрале игру малишана.

Касније, кад је стигла јесен, улица је била прекривена лишћем, као да ју је неко покрио златним прекривачем. Врапчићи су се поздрављали са ластама, док је из намргођеног облака почела да лије киша. Деца се ни по оваквом

времену нису одвајала. Брзо су навукли кишне мантиле и гумене чизме и истрчали право у највећу бару. Иако су, после «мокрих» несташлука, били кажњени од родитеља увек су нашли начин да задовоље знатижељу.

Досадне јесење кише убрзо су почеле да се претварају у најлепше беле пахуљице. Док је мала дружина била активна и у сновима, снег је навејао баш онолико колико су сањали. Чим су устали и погледали кроз прозор, обрадовали су се и одмах истрчали напоље да потраже згодно место за Снежка Белића. Направили су новог члана дружине, господина Белу, али он није дugo живео јер се снег брзо отопио и угасио је најлепше зимске чаролије.

Мала дружина је највише ишчекивала пролеће. Зелена трава, олистало дрвеће, шарено цвеће, цвркут птичица све те пролећне појаве су дечица из ове улице прижељкивали. Опет је сијало сунце, пробудивши нову радост и срећу у малим дечјим срцима.

Улица се сада само присећала авантура дечице коју није заборављала, а они су порасли и отишли у реалан свет. Многи ће заборавити да маштају као некад, али ће се увек радо присећати својих догодовштина и смеха доживјеног у улици.

Јована Војнић 6.6

Pravila uspešnog učenja

Postoji nekoliko pravila kojih se valja pridržavati da bi dobro naučio novo gradivo.
Ta pravila su:

Razmišljanje o onome što se uči

Na početku čitanja dobro je pogledati sadržaj u knjizi, da vidiš kojem većem naslovu pripada lekcija. Pre detaljnog čitanja trebao bi jedanput dobro da iščitaš gradivo, bez zadržavanja na pojedinostima. Svako gradivo koje čitaš govori o nečemu važnom što moraš da razumeš i upamtiš. Zato, kada pročitaš neku lekciju moraš da razumeš i zapamtiš najvažnije. Dok čitaš lekciju moraš tražiti ono što je bitno. Znači, dok čitaš moraš razmišljati o onome što učiš. Kako razmišljati? Dok čitaš moraš sebi postavljati ova pitanja: koji je glavni problem u ovom tekstu?, koji je konačni odgovor na postavljeni problem?, koji su novi izrazi i pojmovi u tekstu?, koji primer objašnjava glavnu zamisao u tekstu?

Obavezno ispiši sva pitanja na papir i drži ih ispred sebe dok čitaš.

Vremenski razmaci u kojima je učenje raspoređeno

Mnogi greše što gradivo uče dan ili dva pre odgovaranja. Da bi gradivo zaista naučio i duže ga pamtio trebao bi istog ili sledećeg dana učiti svaku novu lekciju. Na taj način ćeš dobro zapamtiti i ostaće ti više vremena nego kada učiš sve odjednom.

Aktivno učenje i prelušavanje

Aktivno je učenje ako u toku učenja razmišljam o onome što čitaš i postavljaš sebi pitanja. Još aktivnije je ako nakon čitanja zatvorиш knjigu i pokušaš da se preslišavaš i da sam ponoviš ono što si učio, odnosno da istakneš najvažnije u tekstu.

Pregled pročitanoga gradiva

Kada ti se čini da si gradivo savladao, dobro je da ga još jednom pregledaš, da pročitaš u tekstu osnovne misli i probleme, odgovore na probleme i zaključke.

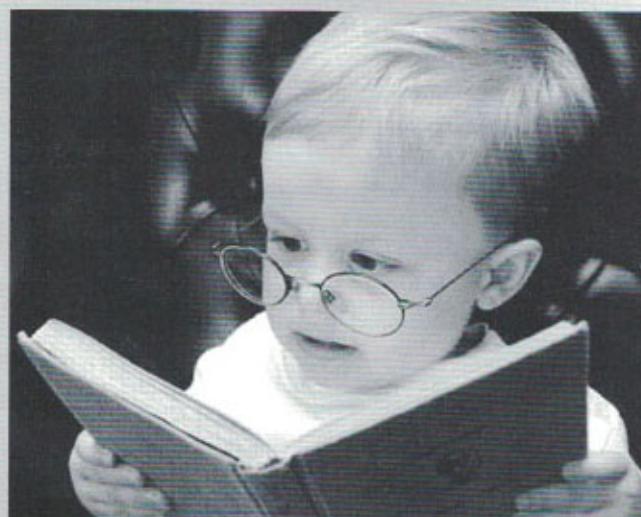
Podvlačenje u tekstu kojega čitaš

Uvek čitaj sa olovkom u ruci da bi podvukao ono bitno – glavne ideje, nove pojmove i važne detalje. Tekst ne podvlači pri prvom čitanju, nego pri drugom ili trećem. Dobro podvučeni tekst kasnije se lakše čita i pamti.

Ponavljanje gradiva

Ako ne ponavljaš naučeno gradivo, zaboravljaš ga, a time teže razumeš gradivo koje sledi. Vremenski razmak u ponavljanju gradiva treba da je na početku češći, a kasnije ređi. To znači da tek naučeno gradivo treba češće ponavljati, a kasnije povremeno.

Branka Eraković, pedagog

UČINI NEŠTO!

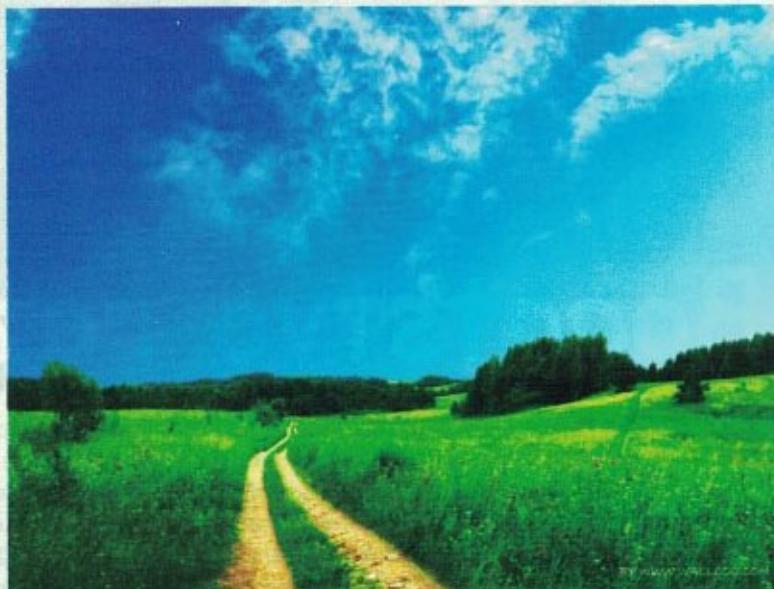
Uragan Sandy u SAD-u, temperature veće od 52 stupnja u Australiji, sve ekstremniji toplotni udari, povećanje temperatura na Arktiku i na Antarktici, visoke plime, sve veća zagađenost zraka, rast razine mora, tajfuni, odroni tla i suše, upozoravaju znanstvenici, postat će sve češće pojave i to prije nego što je očekivano. Sve ovo posljedice su globalnog zatopljenja za koje je odgovoran nitko drugi nego – čovjek!

I to ne tamo neki čovjek, nego svatko od nas ponosob!

A ti? Što ti možeš učiniti za naš jedini dom – Zemlju?

Evo nekoliko prijedloga:

- Manje kupuj – manje ćeš praviti smeća;
- Sortiraj otpad i bacaj ga u za to predviđene kontejnere;
- Nosi sa sobom platnenu vrećicu ili ruksak kako ne bi morao uzimati plastične vrećice;
- Kada pereš zube ili ruke – zatvaraj vodu;
- Ne ostavljaj uključeno računalno kada ne radiš na njemu;
- Gasi svjetlo u prostorijama u kojima ne boraviš;
- Posadi barem jedno drvo i
- Upozoravaj i druge na ekološke probleme.

Marina Balažev

Ostavite prostora ptici za let

Ostavite prostora ptici za let
veliki ljudi,
riba vam se čudi!
Riba u rijeci pliva,
a ne vaša stara cipela,
il' boca od piva.
Veliki ljudi,
ptica vam se čudi!
Zrakoplovi i ptice lete,
a ne kroz prozor
nečiste salvete.
A sada djeca velike ljudi
savjetima nude:
ostavljajte smeće u papirnate
vreće!
Učinite ljesti naš svijet!
Ostavite prostora ptici za let!

(Mira Jurela)

Početkom ožujka naša je škola raspisala natječaj pod nazivom "Bogatstvo različitosti" za tri najbolja literarna, novinarska i likovna rada. Natječaj je bio otvoren do 10. travnja, nakon čega je naš žiri odabralo najbolje pristigle rade. Povodom Svjetskoga dana knjige i autorskih prava, 23. travnja 2013., održana je završna svečanost koja je bila organizirana za učenike osnovnih škola iz Srbije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine i Mađarske, na temu novinarskog rada „Kako nas različitosti obogaćuju“ i literarnoga i likovnog „Nijedan čovjek nije otok“. Našu su svečanost uljepšali gosti, nagrađeni učenici, ali i učenici škole koji su priredili vrlo lijep program s nastavnicama Maricom Skenderović i Kristinom Kovačić.

Nagrađeni novinarski radovi – „Kako nas različitosti obogaćuju“:

Maja Stojanović, VIII. razred, OŠ „Nikola Tesla“, Beograd
Ksenija Baraković, V. razred, OŠ „Vuk Karadžić“, Bajmok
Marija Lorana Kosec, VI. razred, OŠ „Matija Gubec“, Gornja Stubica, Hrvatska

Nagrađeni literarni radovi, sastav – „Nijedan čovjek nije otok“

Bruno Pantelić, VIII. razred, OŠ „Matija Gubec“, Zagreb, Hrvatska
Ana Lukić, VI. razred, OŠ „Avram Mrazović“, Sombor
Matija Mamužić, IV. razred, OŠ „Matija Gubec“, Tavankut

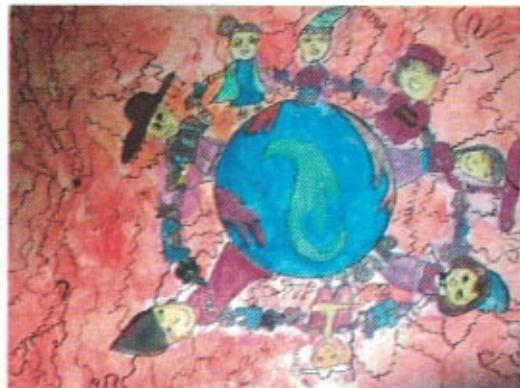
Nagrađeni literarni radovi, pjesmica – „Nijedan čovjek nije otok“

Tijana Todorović, VI. razred, OŠ „Stanislav Sremčić“, Kragujevac
Aleksandar Timotijević, VII. razred, OŠ „Nikola Tesla“, Beograd
Jovana Blagojević, IV. razred, OŠ „Dimitrije Todorović Kaplar“, Knjaževac

Nagrađeni likovni radovi – „Nijedan čovjek nije otok“

Gabriella Gyorfi, III. razred, OŠ „Kizur Istvan“, Subotica
Lidija Majorski, III. razred, OŠ „Simeon Aranicki“, Stara Pazova
Radmila Trajkovski, II. razred, OŠ „Đura Jakšić“, Kikinda

Svjetski dan knjige i autorskih prava obježjava se 23. travnja svake godine kao simboličan datum u svjetskoj književnosti jer je toga dana, 1616. godine, umro Miguel de Cervantes, a rodio se William Shakespeare te se sama zamisao zasniva se na katalonskom običaju darivanja knjiga i ruža na dan Švetog Jurja.

Gabriella Gyorfi, III. razred, OŠ „Kizur Istvan“, Subotica

Lidija Majorski, III. razred, OŠ „Simeon Aranicki“, Stara Pazova

Radmila Trajkovski, II. razred, OŠ „Đura Jakšić“, Kikinda

ЗДРАВИ ЗУБИ ЗА ЗДРАВ ЖИВОТ

Првачићи из Љутова поделили су са нама своја размишљања и искуства о одласку зубару и важности одржавања хигијене зuba.

Човеку је здравље најважније у животу. Да би човек био здрав потребно је да има и здраве зубе.

За здравље уста и зуба треба редовно прати зубе. Треба јести здраву храну. Не треба јести много слаткиша. Важно је редовно посећивати зубара и контролисати зубе. Деца се морају што раније навикавати да посећују зубара.

Леп осмех је украс нашег лица, а за то се морамо потрудити сами и уз помоћ зубара.

Уз мало времена и добре воље имаћемо леп осмех и здраве зубе.
Милица Тиквицки, Јд

Када нам зуби сјаје онда и ми сјајимо. Здрави зуби буду ако их перемо сваки дан. Волим прати зубе пастом за децу која има укус јагоде. Ако су нам криви зуби идемо код зубара да нам стави протезу. Треба ићи на контролу да не бисмо имали покварених зуба.

Зубе је битно прати нарочито ноћу!

Михајла Штрбан, Јд

Осмех је леп када су нам зуби здрави и бели.

Зубе требамо увек прати да нам се не би кварили. Морамо ићи код зубара да прегледа зубе, ако има неки кварт да поправи.

Мама ме редовно води код зубара да контролишем своје зубе.

Мартина Балаж, Јд

Редовно прање зуба је потребно за одржавање здравља зуба и хигијене у устима. Могу да се покваре зуби ако се не перу. На зубу се онда ствара каријес. Волим да перем зубе ујутро и увече да би очистила нечистоће са зуба и да би они били здрави. Волим да идем код зубара јер он води бригу о мојим зубима, које ја не могу да оперем четкицом.

Здрави и бели зуби су битни за здрав живот!

Анамарија Жуков, Јд

Rastaje se još jedna generacija

Završava još jedna školska godina, rastaje se još jedna generacija. Došlo je vrijeme da razmišljamo i polako odlučimo što želimo upisati, koju srednju školu završiti. Mnogi nisu zadovoljni uspjehom proteklih godina, ali što je tu je, nema popravnoga. Sprovedla sam anketu među prijateljima o tome što žele upisati i zamolila ih da mi kažu par svojih osobina, što im je bilo još teže.

Stefan Cocek tvrdi za sebe da je jedini normalan u svome razredu, dok drugi kroz smijeh dobacuju kako je on pametan i vrijedan. Želi ići u Paulinum. Ines Buljovčić, mnogima draga i jako dobra prijateljica, koja je za devet mjeseci u многим srcima zauzela posebno mjesto, želi upisati gimnaziju. Njoj se u gimnaziji želi pridružiti i Hrvoje Benčik. Dvije prijateljice koje skupa u razred idu već osam godina sebe vide u Ekonomskoj školi "Bosa Miličević". Valentina Juhas, za koju svi znamo da je veoma druželjubiva, želi biti financijska administratorica, dok povučena Mihaela Sijanta želi upisati smjer turistički tehničar. Zabavljač VIII. b razreda, Filip Godar, otkrio je da želi ići u Građevinsku školu, a njegov školski prijatelj Dario Kukec također želi upisati istu ovu školu. Ima onih koji ne žele nastaviti školovanje u Subotici, nego žele otići u Bačku Topolu, u poljoprivrednu školu, a to su Danijela Horvat, Marko Mačković i Anica Pinter. U bijelome mantilu sebe vide četiri prijateljice – dvije Moravčićke, Maša i Valentina, žele ići skupa u razred, smjer medicinska sestra-tehničar. Najbolje prijateljice, Bojana Jakočević i Herbertina Epler, također žele ići skupa u razred za ginekološko-akušersku sestruru. Skupa u razred prehrambenih tehničara žele ići i Uglješa Lukić i Ivana Dulić, dok im se u školi žele pridružiti i Kristijan Kinčeš i Silvana Prčić. Najviše učenika ima želju ići u Tehničku školu "Ivan Sarić". Dva brata, Ivan i Jovan Serenče, žele i dalje ići skupa u razred, a s njima želi ići i Milica Tumbas, smjer tehničar prometa. Vladimir Biljanski reče da je šaljiv i da želi upisati smjer vozač motornih vozila. Također, jedan od zabavljača iz VIII. b razreda, Milan Zubelić, želi upisati smjer tehničar unutarnjeg transporta. Telekomunikacije želi upisati naš nogometaš Dejan Kopilović, a automehaničar će biti Boris Antal. Svima njima u MEŠC-u će se pridružiti i Nenad Vojnić, Miroslav Ušumović, Slaven Horvat, Igor Gurinović i Nemanja Ivković Ivandekić. Ima i onih koji su, kako mnogi kažu, neozbiljni, pa ne znaju još uvijek što upisati, a to su: Boris Burger, Zorica Marijanušić, Kristina Čovčić, Dejana Milić, Velibor Tumbas i Josipa Majeroš.

Na kraju, želim nam svima puno sreće i da svi upišemo ono što želimo!

Bojana Jakočević, VIII. a

AUSTRALIA

Australia is the world's largest island and it's also the world's smallest continent. Because of its geographical position, it is often called Down Under. The first inhabitants of Australia, the Aborigines, came from the north by boat about 40,000 years ago. They were nomads but they always tried to live in harmony with the land. When white settlers arrived, they took away the land from the Aborigines and destroyed their way of life. Today, less than 1% of Australians are Aborigines. Whites have been living in Australia since the 18th century. In 1787 the English government sent the first settlers to Australia. Most of them were convicts. They started the first colony on the „new“ continent and it was called Sydney.

Most Australians live in big cities on southeast and east coast. The capital of Australia is Canberra, but the two largest cities are Sydney and Melbourne.

English spoken in Australia has a special accent, Strine and a lot of words which are typical of Australian English. For example, a *bloke* is a man and a *sheila* is a girl.

Herbertina Epler, 8. b

Келти

Келти су индоевропски народ који се још у каменом добу већином насељавао између садашње Француске и Чешке, на Балкану у Војводини, северној Србији и Славонији. Келтско племе Скордисци је основало град на месту данашњег Београда који су назвали Сингидун или Сингидунос, што у преводу вероватно значи град Синга пошто „дун“ на келтском значи град, тврђава. Келти су живели у малим сеоским заједницама. Радије су се бавили сточарством него земљорадњом. У борби су били врло храбри, али нису се умели тактички борити. Када битка почне сваки Келт би се борио сам за себе. Келтска цивилизација одржала се до данас у Ирској, Шкотској, Бретањи, Велсу, те делимично у Корнволу и на острву Ман.

КЕЛТСКА КУЛТУРА

Келтска култура је била врло развијена. Од Грка и Римљана научили су да праве керамичке и бронзане посуде. Углавном су их украшавали апстрактним и геометријским облицима.

Бронзане брошеве и штитове украсавали су разнобојним емајлом; правили су веома лепо оружје, сложене тврђаве, ковали су бакарни новац, били су добри песници и певачи. Келти који су живели при мору (Француска, Белгија и Британија) били су добри морнари, као и бродоградитељи. Међутим, у бици код залива Квиберон, показало се да ови бродови нису добри за ратовање. Ратничка одећа Келта састојала се од металног шлема са животињским роговима, грудних оклопа и панталона. Оружје се састојало од дугих мачева, копаља, лукова и стрела.

КЕЛТСКА МИТОЛОГИЈА

Келти су били многобошци. Приносили су боговима и људске жртве, све док их Римљани нису одвратили од тога. Њихова религија забрањивала им је да једу гуске, зечеве и пилиће. Њихови свештеници називали су се друиди. Они су обично сматрани за мудре људе и вршили су улогу поглавице и судије.

Јована Војнић, VI б

Ivana Brlić-Mažuranić

i 100. rođendan
Šegrta Hlapića

Ove godine obilježava se 100. rođendan jednog od najpoznatijih likova književnosti za djecu – Šegrta Hlapića. Dječju pripovijetku *Čudnovate zgode Šegrta Hlapića* prije točno sto godina objavila je najpoznatija hrvatska spisateljica za djecu – Ivana Brlić-Mažuranić. Ivana Brlić-Mažuranić rođena je u Ogulinu, 1874. godine. Potječe iz poznate intelektualne građanske obitelji Mažuranića, djed joj je bio ugledni Ivan Mažuranić.

Bila je majka petero djece i počela je s pisanjem priča upravo za svoju djecu.

Osim u Hrvatskoj njezini su književni radovi priznati i u svijetu, pa je i jedna od najznačajnijih svjetskih spisateljica za djecu. Inače, priča o Šegrstu Hlapiću prevedna je na mnoge svjetske jezike, pa i na bengalski, hindi, japanski, kineski, vijetnamski i dr. Junaci ove pripovijetke, u kojoj glavni lik bježi od svojega gazde te usput doživljava različite zgode i nezgode, našli su se čak i u udžbenicima i radnim bilježnicama iz matematike, kao što su majstor Mrkonja, papiga, Bundaš, Gita, majstorka... Šegret Hlapić je danas poznat i kroz crtani film, čiji je redatelj Milan Blažeković, a postoje i kazališne predstave o Hlapiću, pjesme, radijske priče...

Ivana Brlić-Mažuranić umrla je 1938. godine, a u Slavonskom Brodu je podignut spomenik njoj u čast.

Milica Vuković, V. a

NAŠA AVLIJA

Na našem salašu,
avlja je velika,
Ko zelena livada
s puno poljskog cviča,
Avlja je velika
i puna dračova.
Ispod kojeg drima
tušta mačora.
Ima jedan velik, stari or,
ispod kojeg drima Šarov.
Or stoji na srid avlige
liti pravi ladowinu,
a zimi tuguje ispod sniga.
Kad je velika vrućina,
volim avlju na mom salašu
jel trčim po njoj i vijam pivce.
A tu se davno sigro i moj dida,
trčeći po avlji punoj sniga.
A danas, eto, sigram se i ja,
al tako da obično, baš ja, budem vija.

Martina Balažević, III b

NA SALAŠU

Dica zdravo vole salaše, al nije nam baš jasno zbog čega. Moždar zato što tamо ima puno mista za sigru. Idem na časove bunjevačkog i svake godine obađemo po jedan salaš. U junu prošle godine smo bili na Dida Hornjakovom salašu.

Na salaš smo krenili ujtru, oko devet, autobusom koji je bio organizovan za nas. Na putu do salaša smo divanili i zanimali se da nam brže prođe vrime. Konačno smo stigli na salaš. Bilo je zdravo lipo vrime. Ušli smo u prostoriju avlju salaša i sili na mekanu travu. Tamo nam se ajer činio drukčiji. Moždar i jeste. Baš je lipo sijalo sunce i bilo je pravo vrime da igramo fudbal i odbojku. Kad smo već sustali dobili smo za ilo pljeskavicu i sok. Za čas smo sve

IZ DALJINE SLUŠAM RIJEČI DOMOVINE

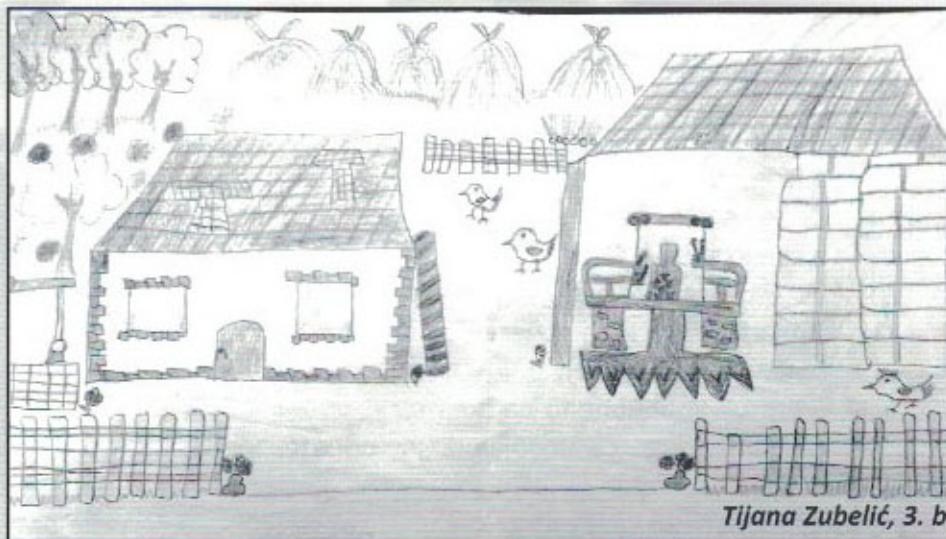
Jedna starica sjeda,
sjetno u daljinu gleda.
Iz svog srca čuje
domovine glas,
putuje k njoj nježno
kao pšenice klas.

Misli joj rodnom kraju lete,
nižu se uspomene
kad je bila dijete.

Kao ptica,
svome rodnom mjestu širila krila,
sve salaše preletjela,
u visini ostati željela,
da gleda sve krasote,
pune njive zlatne ljepote.

Iz daljine sluša riječi domovine,
u srcu joj ostale teške godine.

Sara Vuković, III. a

Tijana Zubelić, 3. b

pojili i popili, pa smo se uključili u etno radionice. Svako je štogod radio. Mogli smo birat da šaramo fićoke, el da radimo sa slamom, el da pravimo štogod drugo. Ja sam šarala fićok. To mi je bilo zdravo interesantno i lipo. Možem se pofalit da je dobro ispo. Kad smo završili s radionicama, malo smo sili u lud da se odmorimo, pa smo nastavili sigru. Nismo ni primetili kako je vrime brzo prošlo. Došlo je vrime da se pode kući. Svi smo bili žalosni jer nam se nije išlo kući. Ipak, teška srca, pozdravili smo se sa domaćinima i krenili.

Sa sobom smo poneli lipe uspomene i naše rukotvorine. Uvik ču se sićat tog lipog salaša i lipog druženja.

Branka Moravčić, VI b

Ниједан човек није острво или сви смо једнако битни

На почетку да се разумемо,
треба да учинимо све што умемо
и зато упућујемо позив хитни,
сви смо једнако битни.

Свако је једнако важан,
то је мој став снажан,
јер сви имамо исте жеље
да нас прати срећа и весеље.

Сви треба да имамо исто право,
да живимо забавно и здраво.
Од малих ногу жеља се буди,
да растемо и будемо људи.

У животу све постаје безвредно,
ако је и једно дете гладно и жедно;
Деца се боре за своја права
и свако заслужује да мирно спава.

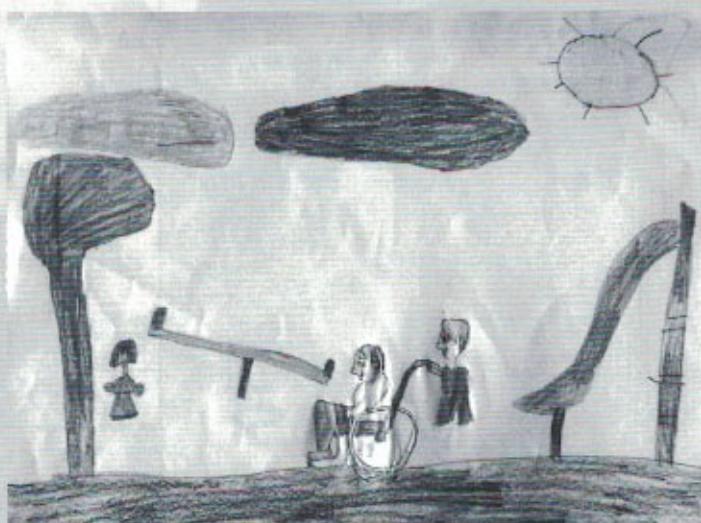
При крају као и на почетку,
онима који разумеју дајем чисту десетку;
А онима који неће то да схвате,
кажем нека ми се за објашњење обрате.

Искористимо сваку прилику,
да поправимо слику свету,
свако шансу треба да има
и поново поручујем свима –
СВИ СМО ЈЕДНАКО БИТНИ!

Тијана Тодоровић, VI разред
Основна школа «Станислав Сремчић», Крагујевац

Nikolina Kurija, Ernestinovo

Ana Šušić, Ernestinovo

Nijedan čovjek nije otok

Ovih dana je ružno vrijeme. Tmurno, kišno. Nekako nam nije procvalo to proljeće, više se čini kao da je jesen. To su ti dosadni dani kada te svaki naslon, svaka sjedalica, svaka ležaljka privlači kao magnet; kada ti je jastuk najbolji prijatelj.

Zvoni sat, jutro je. I ne moram gledati kroz prozor, znam – opet kiši. Čujem prskanje vode pod gumama automobila pokraj kuće. Kako je okrutno ovako započeti dan! Iz nebodera s četiristotinjak pospanih duša kročim na put prema školi – mokar, sklizak, poškrapan... Hodam i zijevam, trljam oči, ali i brojim lokve pred sobom. Ima ih bezbroj. Velika okrugla lokva, dvije-tri duguljaste, zmijolike, pa desetak malih kao točkice, no neke su duboke. Brojim ih i hodam. Kosa mi je mokra, a kada mi se kiša dobrano počela slijevati niz okovrnik, otvaram i kišobran. Svoj veliki crveni kišobran.

Oko mene je sve puno kišobrana. Ulica je prije osam sati uvijek ovako puna. Ljudi i kišobrani. Rastvoreni štitnici od hladnih kapi. Trče, hodaju, šepaju, čekaju. Jutros je ipak najviše šarenih kišobrana (ipak je proljećel!). Neki su ranoranioci hitali pod malenim jeftinim kišobranom, mnoge su njegovane ručice nosile veliku, čvrstu i vjerojatno skupu "ambrelu", a mislim da je najviše onih koji u ovakovom danu ni ne znaju koje im je boje kišobran. Ali – ni jedan nije isti! Ni jedan. To se iz aviona vidi. No, zato su ljudi pod kišobranima baš nekako slični. I blage razlike u visini, stilu odjevanja i frizure ne primjećuješ ni na pet koraka po ovoj kiši. Svi smo mi samo pokisli pospani ljudi koji jutros moraju nekamo stići. Užurbana bića oblikovana od krvi, mesa i ideja. Dva para udova, ruke za držanje kišobrana, noge za preskakanje lokvi. Da sada, u isti tren, svi zatvorimo kišobrane, iz onog istog aviona svi bismo na svojem jutrošnjem putu bili isti.

A opet nas putovi vode posvuda. Te su staze, pak, nešto vrlo zanimljivo. Ja jutros, recimo, hodam desnom stranom uz studentski dom jer znam da je taj put duži, ali sigurniji. Tako sam izabralo. Tako zapravo hodam čim počnu kiše. Manje je vode, blata, a staza je šira. Ne kasnim i ne moram kraćim putem. Opasnijim. No, drugi će potrčati onuda, malo riskirati i prije stići. Dobro je da čovjek može birati. Gledaš na sat, gledaš u oblak, biraš stazu, biraš sudbinu. Dobro je i da ne idemo svi baš istim putovima, jer bi neke ulice ostale prazne, čak iako vode do istog mjesta.

Kada bolje razmislim, svi su nam putovi toliko različiti. Ne krećemo s istoga mjesta, a onda, u neko vrijeme, neki krenu ravno, neki poprijeko, netko će preskočiti, netko ugaziti... Brojni se putovi spoje s drugim putom, a iz nekih raskrižja izlaze i novi putovi. Novi životi.

A onda... Svatko od nas u životu nosi svoj jedinstveni kišobran koji ga svojom kupolom, svojim bojama brani i čuva od sivila tmurnoga dana. Živjeli kišobrani! Da ih nema, sada bismo bezlično i bezvoljno plovili ovim sivim ulicama i ja se sigurno ne bih tako žurio stići jednu veselu ružičastu "ambrelu" koja tako neodoljivo šljapka ulazeći u školsko dvorište.

**Bruno Pantelić, VIII. razred
OŠ "Matija Gubec", Zagreb**

Како нас различности обогаћују

Одувек важи да нигде нема више људи него у једном човеку и да је човеку неопходна заједница како би опстао. Суштина живота је да свако од нас спозна важност и вредност сваког појединца и ту различност вреднује као лично, али и друштвено богатство.

Плима баналности изопачила је појам правих вредности и знање човека те се класификације врше по расним, верским и социјалним основама, а занемарује се примарна основа, основа саткана од морала и човечности. Често поклоници науке, уметnosti или спорта бивају саботирани и окарактерисани као ексцентрични појединци од стране представника стереотипне данашњице који истичу њихово порекло, бацајући у сенку величину њихове идеје и чинећи је ирелевантном.

Идеје настају из различности. Равнотерпимо су извор лепote, инспирације, племенитости, доброте... Присутне су свуда око нас, толико очигледне да је тешко не спознати њихову вредност и значај. Равнотерпимо смо се садашњицу чине посебном и богатом. ОБОГАТИМО СЕ, ПРИХВАТИМО РАЗЛИЧИТОСТИ.

**Maja Stojanović, VIII razred
OŠ "Nikola Tesla", Beograd**

Natjecanja u školskoj 2012/13. godini

Da su učenici naše škole doista dobri pokazuju, između ostalog, i rezultati koje postižu na natjecanjima iz različitih nastavnih predmeta. U ovom broju časopisa donijeli smo opširnija izvješća s natjecanja iz matematike i sportskih natjecanja, a ovdje donosimo samo pregled s najboljim ostvarenim rezultatima.

MATEMATIKA

- općinsko natjecanje:

- Ivan Skenderović (II. a) – 3. mjesto
Tijana Zubelić (III. b) – 3. mjesto
Ana Sabo (IV. a) – 1. mjesto
Dario Paulić (V. b) – 3. mjesto

TEHNIČKO I INFORMATIČKI ODGOJ

- općinsko i okružno natjecanje

- Marko Grmić (V. a) – 2. mjesto na općinskom natjecanju
Dominik Skenderović (V. a) – 3. mjesto na općinskom natjecanju
Debora Slavik (VI. b) – 1. mjesto na općinskom i 1. na okružnom natjecanju
Saša Vidaković (VI. b) – 1. mjesto na općinskom i 2. na okružnom natjecanju
Nikola Kolar (VI. b) – 3. mjesto na općinskom natjecanju
Stevan Kazi (VI. b) – 1. mjesto na općinskom i 2. na okružnom natjecanju
David Slavik (VII. b) – 1. mjesto na općinskom i 2. na okružnom natjecanju
Ivan Gabrić (VII. b) – 1. mjesto na općinskom natjecanju
Marijana Saulić (VII. b) – 1. mjesto na općinskom i 1. na okružnom natjecanju
Nenad Vojnić (VIII. b) – 1. mjesto na općinskom natjecanju

NJEMAČKI JEZIK

- općinsko i okružno natjecanje

- Ines Buljovčić (VIII. b) – 2. mjesto na općinskom i 3. na okružnom

BIOLOGIJA

- općinsko i okružno natjecanje:

- Matea Milojević (IV. b) – 3. mjesto na općinskom natjecanju
Marko Grmić (V. a) – 3. mjesto na općinskom natjecanju
Milica Vuković (V. a) – 3. mjesto na općinskom natjecanju
Jovana Vojnić (VI. b) – 2. mjesto na općinskom i 2. na okružnom
Branka Moravčić (VI. b) – 2. mjesto na općinskom i 2. mjesto na okružnom
Debora Slavik (VI. b) – 3. mjesto na općinskom natjecanju
David Slavik (VII. b) – 2. mjesto na općinskom i 2. mjesto na okružnom
Tamara Šteković (VII. b) – 3. mjesto na općinskom natjecanju
Bojana Savanov (VII. b) – 3. mjesto na općinskom natjecanju
Valentina Moravčić (VIII. a) – 2. mjesto na općinskom i 3. na okružnom natjecanju
Valentina Juhas (VIII. b) – 2. mjesto na općinskom natjecanju

SRPSKI JEZIK

- općinsko natjecanje

- Bojana Savanov (VII. b) – 3. mjesto

HRVATSKI JEZIK

- okružno i republičko natjecanje

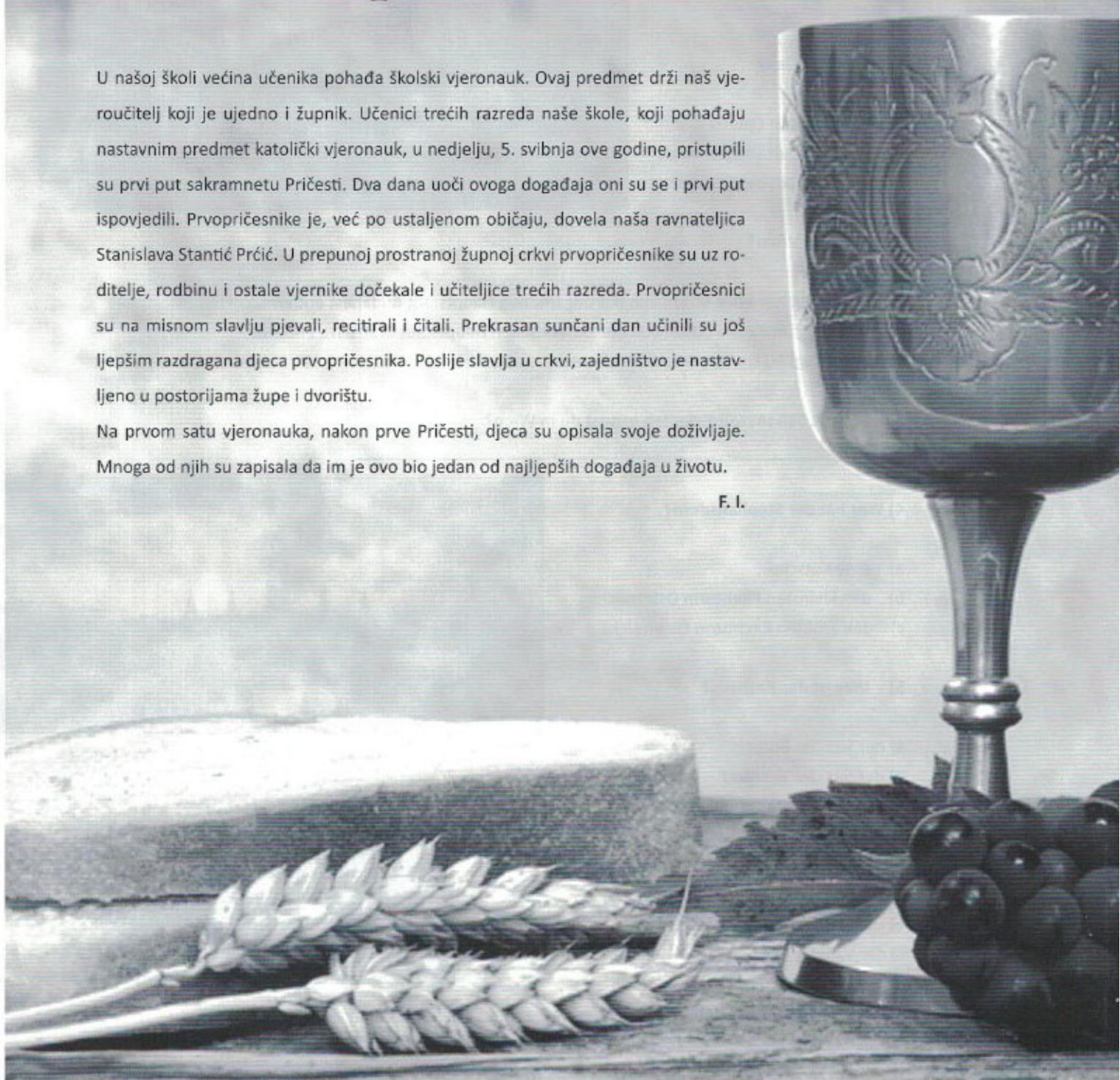
- Stantić Natalija (VII. a) – 2. mjesto na okružnom i 1. na republičkom natjecanju
Valentina Moravčić (VIII. a) – 2. mjesto na okružnom i 3. na republičkom natjecanju

Proslava prve Pričesti

U našoj školi većina učenika pohađa školski vjeronauk. Ovaj predmet drži naš vje-roučitelj koji je ujedno i župnik. Učenici trećih razreda naše škole, koji pohađaju nastavnim predmet katolički vjeronauk, u nedjelju, 5. svibnja ove godine, pristupili su prvi put sakramenu Pričesti. Dva dana uoči ovoga događaja oni su se i prvi put isповjedili. Prvopričesnike je, već po ustaljenom običaju, dovela naša ravnateljica Stanislava Stantić Prčić. U prepunoj prostranoj župnoj crkvi prvopričesnike su uz roditelje, rodbinu i ostale vjernike dočekale i učiteljice trećih razreda. Prvopričesnici su na misnom slavlju pjevali, recitirali i čitali. Prekrasan sunčani dan učinili su još ljepšim razdragana djeca prvopričesnika. Poslije slavlja u crkvi, zajedništvo je nastavljeno u postorijama župe i dvorištu.

Na prvom satu vjeronauka, nakon prve Pričesti, djeca su opisala svoje doživljaje. Mnoga od njih su zapisala da im je ovo bio jedan od najljepših događaja u životu.

F. I.

WIEN

1) Was ist Wien?

- a) die Hauptstadt Österreichs
- b) die Hauptstadt Deutschlands
- c) die Hauptstadt der Schweiz

2) Wo liegt Wien?

- a) Wien liegt nur etwa 60 km von der ungarischen Hauptstadt Budapest entfernt.
- b) Wien liegt nur etwa 60 km von der slowakischen Hauptstadt Bratislava entfernt.
- c) Wien liegt 60 km von Belgrad entfernt.

3) Welche Sehenswürdigkeiten kennst du in Wien?

4) Was hat der Stephansdom?

- a) eine Kutsche
- b) den kleinsten Kirchturm Österreichs
- c) den größten Kirchturm Österreichs

5) Was ist das Rathaus?

- a) der Sitz des Bürgers
- b) der Sitz des Tischlers
- c) der Sitz des Bürgermeisters

6) Was ist eine Riesenattraktion für Kinder?

- a) der Prater
- b) die Pferde
- c) der Vater

**7) Der Tiergarten Schönbrunn ist der _____ Tiergarten der Welt.
alt → Superlativ**

4. d) den größten Kirchturm Österreichs, 5. c) der Sitz des Bürgermeisters, 6. a) der Prater, 7. älteste
Königlichen Hauptstadt Bratislava entfernt, 3. Hundertwasserhaus, Schloss Schönbrunn, Prater ...

Lösungen – reseňa: 1. a) die Hauptstadt Österreichs, 2. b) Wien liegt nur etwa 60 km von der slowa-

Na čaju kod kuhara

Daniel Križan, školski kuhar

Domaće je domaće

Koliko dugo radite u školskoj kuhinji?

Točno 18 mjeseci.

Veseli li Vas posao koji obavljate?

Da. Svakim danom sve više i više!

Vole li učenici jela koja im pripremate?

Mislim da su zadovoljni. S nekom hranom više, s nekom manje. Neka peciva, kao npr. pizza ili rolica s eurokremom, djeca obožavaju.

Čini li Vam se da se djeca hrane zdravo?

Kako kad i kako koja djeca, ovisi. Zdrava ishrana, po mom mišljenju, znači domaća hrana – kobasica, domaća šunka, jabuke i ostalo voće i povrće. Uglavnom domaći proizvodi. Svakako je bolje jesti to nego hranu kao što su čips i druge "grickalice".

Možete li dati koji savjet u vezi zdrave prehrane?

Upravo ovo što sam naveo – domaća hrana, ali uz to bi se trebalo baviti i nekim sportom ili korisnim hobijem.

Imate li za kraj što poručiti učenicima i nastavnicima škole?

Želim im da budu svoji, hrane se zdravo i pronađu se u nekom hobiju ili kakvoj korisnoj aktivnosti.

Razgovor vodila: Marija Vereb, VII. a

Упознајте Лионела Месија

Лионел Меси рођен је 24. јуна 1987. године. Каријеру је започео 1995. године у фудбалском клубу Њувел Олд Бојс где је играо до 2000. године. Пошто је имао здравствених проблема, недостатак хормона раста, а третман је коштао око 500 фунти месечно, ФК Барселона је понудила да сноси трошкове третмана под условом да потпише уговор и започне нови живот у Шпанији. Цела породица се преселила у Европу где је Меси почeo да игра за ФК Барселону, младу екипу до 14 година. Када је прешао у екипу Барселоне био је први играч који је са 16 година почeo да игра за први тим. Меси је играјући за Барселону постигао многобројне рекорде – 2009., 2010., 2011. и 2012.

године добио је, четири пута заредом, златну лопту. Меси је 2012. године оборио рекорд и у давању голова, када је постигао 73 гола. Меси не игра само за Барселону, игра и за репрезентацију Аргентине. Ове године постао је отац малог Тхиага Месија.

Lea Вуковић, VI б

Гимнастика – краљица спортова

Зовем се Михајла Штрбан. Живим у Љутову и идем у први разред. Када сам имала 3 године мама ме је водила код доктора који је рекао да имам криву кичму. Препоручио је да се бавим спортом и посебно нагласио дато буде гимнастика. Са 5 година учланила сам се у „Соколско друштво“ Спартак где тренирам од понедељка до петка, сваког дана по два сата.

После прве године тренирања почела сам да идем на такмичења. Такмичења се одржавају у Новом Саду. Увек сам се враћала са медаљама које сам освајала екипно и појединачно. За годину и б месеци освојила сам 8 медаља: 5 златних, 2 сребрне и 1 бронзану. Првакиња сам у Пионирској војвођанској лиги као и на државном првенству. Свака медаља ми је драга, јер се за њу много борим и ознојим док је не освојим. Пред такмичење немам трему и страх. Не смемо ништа јести и пити два сата пре такмичења. Тренер нам је рекао да не смемо јести пуно хлеба и пити газирани сок. Чоколаде и остале слаткише смемо јести, али веома мало. Рекао нам је да не смемо да се гојимо и да морамо да „порастемо“.

Гимнастика је краљица спортова у којој су заступљене дисциплине: партер, прескок, разбој и греда. Најуспешнија сам на греди, али највише волим да радим на разбоју. На такмичењима носимо црвени дрес који обожавам. Тренирање ми не пада тешко, а такмичење још мање. Одrekла сам се мало свог слободног времена, дружења и игара после школе са другарима како бих могла отићи на тренинг. Викендом се трудим да све надокнадим. Волим да идем на рођендане па ми је хоби да сакупљам позивнице. Осим њих сакупљам и салвете. Волела бих још да се бавим фолклором јер

волим музiku и често кући плешем. Надам се да ћу имати једнога дана времена и за то.

Мама и тата никада нису рекли, нити показали да им је тешко што ме сваки дан одводе на тренинге. Обрадујем их медаљом и тиме захвалим за њихов труд и

проведено време док ме чекају.

Крича кичма – разлог за тренинг, медаље награда за здрав живот! Бавите се спортом – бићете здрави, дисциплиновани, одговорни и знати шта је фер плеј игра.

Михајла Штрбан, I д. Љутово

NAŠI UČENICI – FUDBALERI

Učenici naše škole su veoma zainteresovani za sport. To potvrđuje i velik broj učenika, njih oko 60, koji aktivno treniraju u FK „Tavankut”, tri puta nedeljno, a vikendom obično imaju utakmicu. Učenici naše škole su podeljeni u tri kategorije i u tim kategorijama se i takmiče. Prva kategorija su „petlići”, od 9 do 12 godina, koji se zimi takmiče u MINI-MAXI LIGI, a leti u LIGI 7 OFS Subotica. Uzrasna grupa učenika od 12 do 14 godina se takmiči u kvalitetnoj područnoj ligi OFS Subotica.

Neki naši učenici, kao mladi fudbaleri, već su nastupali za kadetsku ekipu kao predigra prvom timu.

Značajno je napomenuti da su i devojčice veoma zainteresovane za fudbal i da treniraju ravnopravno sa dečacima. Učenici su veoma disciplinovani i i strajni na treninzima. Bavljenje fudbalom deci donosi puno radosti, razvija takmičarski duh, drugarsvo i pruža mogućnost

putovanja i ostvarivanja novih poznanstava među vršnjacima u Subotici, pa i šire.

Značajno je napomenuti da su sadašnji prvotimci, kao i njihov trener, nekada bili đaci naše škole.

Učenici naše škole koji su uključeni u sportske klubove svojim uspesima proslavljaju i svoju školu i mesto u kojem žive.

Mirjana Savanov

Матуранти победници

У петак, 24.5.2013., одржан је матурски фудбалски турнир. Екипе виших разреда наше школе добиле су финалиста за фудбалско надметање између екипа 8. б и наставника. Надмоћно су победили матуранти са резултатом 2:0.

Оdbojkaški turnir ученика и наставника

У фискултурној сали наше школе традиционално се и ове године, 30. априла, одиграла одбојкашка утамица између екипе наставника и ученика. У односу на

раније резултате, наставничка екипа је изненадила и победила (21:19) нешто слабији ученички тим. У лепој атмосфери, тимови су до краја изменјали играче и одиграли још неколико врло занимљивих надметања.

NOVA SEZONA – NOVI USPEH

Počela je nova sezonu takmičenja u atletici na otvorenom. Učenica VII b razreda, Bojana Savanov, učestvovala je na šestom Memorijalnom mitingu "Vladimir Jovanović - Moša" u Senti. Bojana je osvojila treće mesto i bronzanu medalju!

Takmičenja u atletici

Na subotičkom Gradskom stadionu „Spartak“, 24. 4., održano je Opštinsko takmičenje u atletici. U konkurenčiji nekoliko subotičkih i okolnih škola učestvovali su i učenici naše škole. Učenici su se takmičili u trčanju na 100 i 300 metara, bacanju kugle, skoku u vis i skoku u dalj. Učenici naše škole postigli su sledeće rezultate:

- bacanje kugle

Vladimir Biljanski iz VIII b – 2. mesto, Lea Vuković iz VI b – 3. mesto

- trčanje sprint 100 m

učestvovali su Ivan Lebović iz VII b i Anica Pinter iz VIII a, a Jovan Serenčić iz VIII b i Bojana Savanov iz VII b osvojili su 1. mesto.

Nakon opštinskog takmičenja usledilo je i regionalno, u Somboru, na kojem je naša učenica Bojana Savanov osvojila 2. mesto u konkurenčiji devojčica osnovnih škola i oborila lični rekord na 100 metara – trčala je 12.08 sekundi! Naš učenik Jovan Serenčić zauzeo je 5. mesto u konkurenčiji dečaka osnovnih škola.

Svi naši učenici su talentovani i pokazali su da imaju будућnost u ovom sportu. Svi smo se vratili u Tavankut zadovoljni i sa iskustvom više.

Nikola Balažević

Са великим радошћу
Вас позивамо
на свадбуену свечаност
која ће се одржати
06. IV 2013. год.
на великом одмору
код Ђачког улаза
ОШ „Матија Губец“

Младенци :
Аница Пинтер
и Ненад Војнић

За Анку Заврзламку

Нисам баш у фазону,
Кад не мислим на „ону“,
А та „она“ си ти, Анка
Моја Заврзламка!

Шишке ти баш екстра стоје,
И очи плаве боје,
У суперлативу оне су најлепше,
Од њих не могу бити лепше.

Нико није лепши од те
Чак ни обе моје тете
Да те питам за везу то би било цаба
То зна и моја баба.

Да те волим, то прихватити мораш,
Немој молим те са тим да смараши,
Да те волим, то и сама знаш,
А ти, мене, то је питање баш!

од твог НЕНАДА В.

Drage učenice i učenici,

nedavno smo izvukli i nagrade za sudionike nagradne igre iz prošlog broja Gupčevih školaraca. Točan odgovor na pitanje koje se godine prvi put spominje školstvo u Tavankutu je bio 1847. Prvonagrađeni je David Katrinka, II. b, a izvučeni su i Bojana Jakočević, VIII. a, Ana Vereb, III. a, Lucija Buza, IV. a i Nataša Benčik, V. a., koji su nagrađeni knjigom.

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

373.3/4(497.113)

GUPČEVI školarci : часопис уčenika, učitelja i
nastavnika Osnovne škole "Matije Gubec" Tavankut / glavni
urednik Vlada Čutura. - God. 1, br. 2 (jun 2013)-
Donji Tavankut : OŠ "Matija Gubec", 2013 - (Subotica ; Čikoš
Štampa). - Ilustr. ; 30 cm

Dva puta godišnje.
ISSN 2334-7279
COBISS.SR - ID 276775175

Za sve vas imamo novi nagradni zadatak.
Rešite ga i kupon sa tačnim odgovorom
ubacite u kutiju u školskoj biblioteci.

**Ako je vojnik u 12 koraka prešao udaljenost
od 9, 12 m, kolika je dužina njegovog koraka?**

Rešenje: _____

Ime i prezime, razred: _____

E	I	T	I	A	H	M	A	L	I	L
L	R	A	J	M	A	A	L	A	O	S
I	A	I	K	L	J	K	D	I	B	A
B	N	T	T	I	J	A	S	E	U	G
J	A	V	G	U	R	U	A	Z	R	N
A	B	A	N	I	K	T	N	N	E	P
M	N	U	Ž	A	I	I	D	N	G	R
A	H	L	R	R	S	N	O	O	G	O
J	A	I	U	U	A	D	R	B	M	A
K	E	A	D	L	N	N	A	A	R	C
A	M	A	S	I	Š	D	N	G	T	A
A	N	I	G	E	R	J	I	N	R	T

ALŽIR

ANDORA

ANGOLA

BENIN

BURUNDI

CRNA GORA

DOMINIKA

ERITREJA

GABON

GANÀ

GRENAĐA

HAITI

INDONEZIJA

IRAK

IRAN

ISLAND

JAMAJKA

JAPAN

JEMEN

KATAR

KINA

KUBA

LAOS

LIBAN

MALDIVI

MALI

MALTA

MAURITANIJA

MJANMAR

NAMIBIJA

NAURU

NIGER

OMAN

RUANDA

SALVADOR

SIRIJA

SUDAN

TOGO

TONGA

TUNIS

TURSKA

URUGVAJ

Vicevi o računalima

Kako korisnik Windowsa popravlja auto?

- Izađe iz njega i ponovo uđe.

Koliko programera treba da se promijeni žarulja?

- Nijedan – to je čisto hardverski posao.

Zašto plavuša nosi miša u crkvu?

- Da klikne na ikonu.

Tata:

-Sine, gori kuća,brzo napolje....

Sin:

-Čekaj da objavim na fejsu!!!

Tata:

-Taguj meeee!!!

Sin:

- Tata, tata, je li istina što pišu u novinama da facebook zaglupljuje?

Tata:

- Šta, wtf, omg, lol, XD!